

kreditstøtte, som der vil være i Tider af, om jeg saa maa sige, mere normal Unormalitet.“

Lovforslaget vedtoges i Folketinget med Tilslutning fra samtlige Partier med Undtagelse af Retsforbundet, der stemte imod ud fra den Begrundelse, at det drejede sig om en Lov, der nok støttede visse Erhvervsinteresser, men gjorde det paa andre Erhvervsinteressers Bekostning. „Retsforbundet anser“ — udtalte *Funck Jensen* som Partiets Ordfører — „en retfærdig Lovgivning for at være den eneste Form for Støtte, som Statsmagten anstændigvis kan byde. Da vi med de anførte Begrundelser anser denne Lovgivning for at være uanstændig, forsynet med falsk Varebetegnelse og udsprunget af en begrebsforvirrende Tankegang, kan Retsforbundet ikke være med til den foreslaaede Forlængelse.“

I *Landstinget* henstillede *Jørgen Otsen* (K. F.), at der ved Afgørelsen af Bevillingsspørgsmaal ikke blot blev set paa den materielle Sikkerhedsstillelse, men at man ogsaa tog individuelle Hensyn, saa at Ansøgenes personlige Kvalifikationer, deres Sparsommelighed i Livsførelsen, Flid og Dygtighed blev taget i Betragtning.

Axel Christensen (R. V.) gjorde gældende, at Industriraadet havde for stor Indflydelse paa Sagerne Behandling, og at denne tog urimelig lang Tid. Han oplyste, at man i Haandværkerkredse i de senere Aar havde arbejdet med Spørgsmaalet om at lade Haandværkets Organisationer yde en supplerende Garanti i de Tilfælde, hvor man efter de nugældende Regler skønner, at de paagældende Virksomheder ikke selv kan stille tilstrækkelig Sikkerhed gennem Ejendom og Maskininventar. „Der findes imidlertid i Lovens § 9, Stk. 3, en Bestemmelse, som siger, at Sikkerheden for Laanene ogsaa kan stilles i Form af solidarisk Hæftelse for flere i Samarbejde værende Virksomheder eller saaledes, at Garantien overtages af en Driftslaaneforening af Haandværkere. Jeg er klar over, at det ikke er det samme som en Garanti, der tilsvares kollektivt inden for en Forening, men jeg vil finde det naturligt, at man efterhaanden gaar over til, at den enkelte Branche eller Fag stiller sig som Medgarant for den Del af Laanene, som maatte blive ydet ud over det sædvanlige Laanebeløb, med andre Ord, at Haandværkerorganisationerne stiller en Garanti som et Supplement til den Sikkerhed, som man sædvanligt nøjes med eller affinder sig med. Det maatte saa blive Haandværkerorganisationerne, som i de paagældende Tilfælde maatte tage Stilling til, i hvor stor Udstrækning man i hvert enkelt Tilfælde vilde